सामर्थ्यप्रथनाय चित्रमसमैः स्पर्द्धां विधायोन्नता ये तेषु
प्रभवन्ति तत्र जहति व्यक्तं प्रवृद्धा रुषः ॥२८४॥
त्रिगर्तानां भुवं जित्वा स व्रजन्नथ भूपतिः ।
विक्रमादित्यमशृणोत् कालधर्ममुपागतं ॥२८५॥
तस्मिन्नहनि भूभर्त्रा शोकान्निःश्वसतानिशं ।
नास्नायि नाशि नास्वापि स्थितेनावनताननं ॥२८६॥
अन्येद्युर्भुवमुत्सृज्य कश्मीरिभ्यो विनिर्गतं ।
शुश्राव मातृगुप्तं स नातिदूरे कृतस्थितिं ॥२८७॥
कैश्चिन्निर्वासितो मास्विन् मदीयैरिति शङ्कितः ।
ययौ प्रवरसेनो ऽस्य पार्श्वं मितपरिच्छदः ॥२८८॥
कृतार्हणं सुखासीनं ततः पप्रच्छ तं शनैः ।
विनयावनतो राज्ञा राज्यत्यागस्य कारणं ॥२८९॥
बभाषे तं क्षणं स्थित्वा स निःश्वस्य विहस्य च ।
गतः स सुकृती राजन् येन भूमिभुजो वयं ॥२९०॥
यावन्मुर्ध्नि रवेः पादास्तावत् द्योतयते दिशः ।
द्योतयेन्नान्यथा किं न ग्रावेव तपनोपलः ॥२९१॥
अथ राजाभ्यधात् केन राजन्नपकृतं तव ।
यत्प्रत्यपचिकीर्षायि तमीशमनुशोचसि ॥२९२॥
मातृगुप्तस्ततो ऽवादीत् कोपस्मितसिताधरः ।